

Esteve Nabona, director

Nascut a Barcelona (1968), va fer el grau superior de trompa al Conservatori Superior de Música de Barcelona amb Vicent Aguilar i estudis de direcció coral amb Manuel Cabero. També ha rebut classes de direcció de Gaby Baltes, Joan Company, Pierre Cao i Mireia Barrera, i de música de cambra de Thomas Indermulhe, Wolfgang Meyer i Paul van Zelm.

Com a instrumentista de trompa ha actuat amb diverses orquestres, com l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra del Gran Teatre del Liceu, Orquestra Simfònica del Vallès i Orquestra Simfònica Europea.

Ha estat director del Cor de Cambra Ars Subtilior, Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal, Ensemble Vocal Cambra'16 i Cor de la Universitat Ramon Llull, i entre els anys 2000 i 2006 va ocupar el càrrec de director assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.

En la seva trajectòria com a director, ha ofert concerts arreu d'Europa i a Xile. Ha dirigit formacions com l'Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Barroca Ars Musicae, Orquestra de Cambra Terrassa 48, Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans i l'Orquestra de Cambra Russa de St. Petersburg.

La temporada 2009-10 va coordinar el projecte d'intercanvi de professors i directors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català amb la Mehli Mehta Music Foundation de Bombai, que va consistir en diversos tallers de cant coral per a nens i nenes de 6 a 16 anys i una aula de direcció coral a Bombai. Des d'aquest curs dirigeix el projecte social i educatiu del Palau de la Música Clavé XXI, que apropa el cant coral a diverses entitats i escoles de Ciutat Vella.

Actualment compagina la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català amb la del Cor Jove dels Països Catalans i és el director de l'Escola Coral de l'Orfeó Català.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

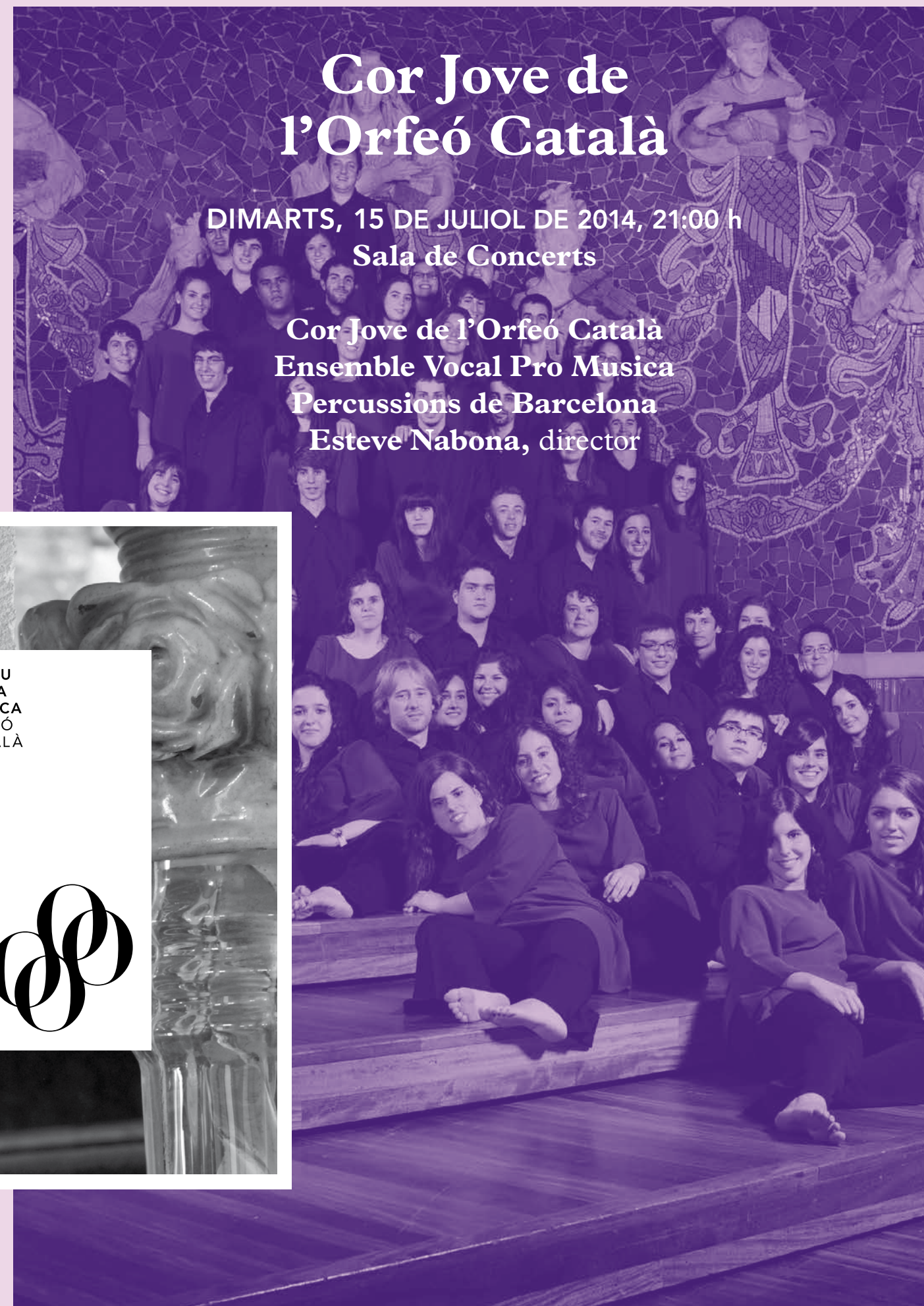
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

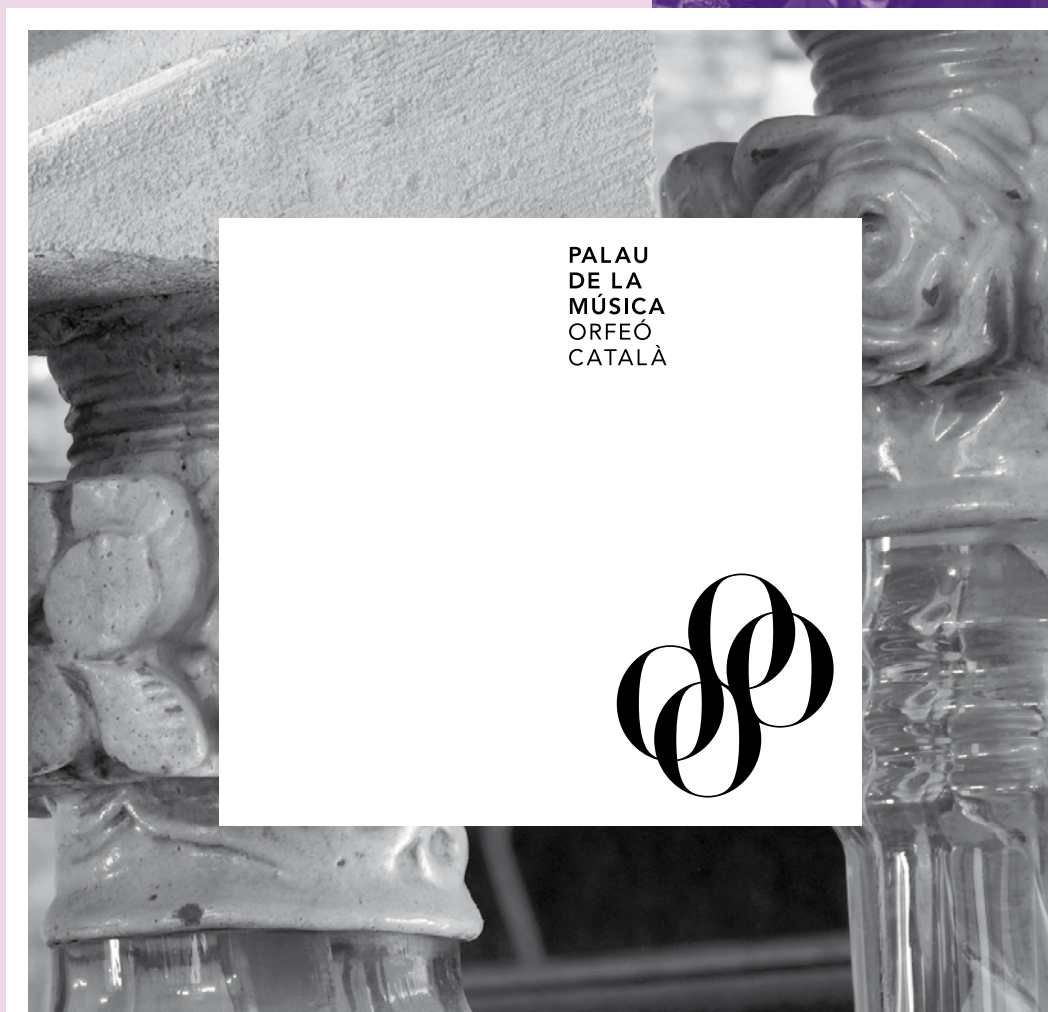
inaem

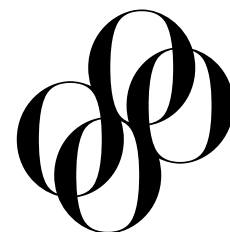
Cor Jove de l'Orfeó Català

DIMARTS, 15 DE JULIOL DE 2014, 21:00 h
Sala de Concerts

Cor Jove de l'Orfeó Català
Ensemble Vocal Pro Musica
Percussions de Barcelona
Esteve Nabona, director

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Cor Jove de l'Orfeó Català

Sara Blanch, soprano
Beñat Egiarte, tenor
Josep Ramon Olivé, baríton

Cor Jove de l'Orfeó Català
Ensemble Vocal Por Musica

Josep Surinyac, piano
Josep Buforn, piano
Percussions de Barcelona

Esteve Nabona, director

Carl Orff (1895-1982)
Carmina Burana

60'

Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna
2. Fortune plango vulnera

I. Primo vere

3. Veris leta facies
4. Omnia Sol temperat
5. Ecce gratum

Uf dem Anger

6. Tanz.
7. Floret silva nobilis
8. Chramer, gip die varwe mir
9. Reie: Swaz hie gat umbe
10. Were diu werlt alle min

II. In taberna

11. Estuans interius
12. Olim lacus colueram
13. Ego sum abbas Cucaniensis
14. In taberna quando sumus

III. Cour d'amours

15. Amor volat undique
16. Dies, nox et omnia
17. Stetit puella
18. Circa mea pectora
19. Si puer cum puellula
20. Veni, veni, venias
21. In truitina mentis dubia
22. Tempus est iocundum
23. Dulcissime

Blanziflor et Helena

24. Ave formosissima

Fortuna imperatrix mundi

25. O Fortuna

Comentaris del programa

Del segle XX i popular

La música clàssica del segle XX no és pròdiga en obres que hagin adquirit popularitat entre el públic no melòman. N'hi ha una, però, que esdevé paradigma de l'èxit des del mateix dia de l'estrena a Frankfurt el 8 de juny de 1937: la cantata escènica *Carmina Burana* del compositor alemany Carl Orff. La gran popularitat d'aquesta obra –la seva música forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Excalibur* (1981) i el rei del pop, Michael Jackson, la va fer servir en *Brace yourself*, entre molts intèrprets de la música lleugera– també ha suposat, en part, la seva condemna entre sectors integristes de la música culta, que l'han menyspreat i considerat una obra frívola i efectista. Tanmateix és una peça erudita, capaç d'assolir la simbiosi perfecta entre poesia medieval i música vocal i instrumental del segle XX.

En la dècada de 1920 el compositor es va interessar per la música antiga i aquesta atenció per l'antic va acabar sent la base de la seva obra musical, la qual es caracteritza per un estil molt rítmic. En les seves recerques va trobar els *Carmina Burana*, que en llatí significa *Cançons de Beuern*, una col·lecció única del segle XIII de poesia profana musicada en llatí medieval, antic alemany i francès, que va ser descoberta el 1803 al monestir benedictí de Beuern, a Baviera (Alemanya), i publicada el 1847 pel filòleg Johann A. Schmeller. El còdex recull 300 rimes que parlen del goig de viure i els plaers terrenals, la qual cosa ens dona una visió contraposada de la tradicional imatge de l'edat mitjana com una “època fosca”.

Carl Orff va posar música pròpia a 25 d'aquests poemes que canten l'amor, la fortuna, la natura, la beguda... en la seva cantata, que es divideix en tres parts més un pròleg i un epíleg. La introducció és constituïda per dos cors impressionants: “O Fortuna” i “Fortuna plango vulnera” (Ploro per les ferides de la fortuna). La primera part se subdivideix en dues: “Primo vere” (Primavera) i “Uf dem anger” (Al camp), compostes de tres i cinc cants, respectivament, que passen del lirisme i l'elegia al cant de festa i avancen el clima de bacanal de la segona part, “In Taberna” (A la taberna), composta de quatre cants de caràcter humorístic amb tocs de llibertinatge. La tercera part, “Cour d'amours” (Cort d'amors), es basa en nou poemes plens de sensualitat. L'obra es clou amb la repetició del cor inicial “O Fortuna”.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Textos

CARL ORFF
CARMINA BURANA

FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

1. O Fortuna

O Fortuna
velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et deffectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

2. Fortune plango vulnera

Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis

Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesa de la ment com si fos un joc
i la pobresa
i el poder
dissol com el gel.*

*Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.*

*La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!*

Planyo les ferides de la fortuna

*Planyo les ferides de la fortuna
mentre ploren els meus ulls,*

quod sua michi munera
subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur,
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
occasio calvata.

In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flora coronatus;
quisquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corruui
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.

I. PRIMO VERE

3. Veris leta facies

Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono
que cantu celebratur.

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore.
certatim pro bravio
curramus in amore.

Cytharizat cantico
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium

*perquè em lleva, rebel,
els seus presents.
És veritat allò que diuen
que l'ocasió té cabells pel davant,
però sovint, per darrera
és calba.*

*En el tron de la Fortuna
jo havia segut, excels,
coronat amb les flors
variades de la prosperitat;
però si abans estava envoltat de flors
feliç i joiós,
ara em veig caigut del cim
i privat de la glòria.*

*Gira la roda de la fortuna:
i mentre jo sóc degradat
un altre és enlairat;
exaltat en excés
el rei seu al tron més alt.
Però que es guardi de la perdició!
Perquè sota l'eix de la roda
veiem la reina Hècuba.*

La cara feliç de la primavera

*La cara feliç de la primavera
obsequia el món,
i la duresa de l'hivern,
vençuda ja fuig;
vestida de colors
Flora ja governa,
i amb el dolç cant
dels boscos, és celebrada.*

*Assegut a la falda de Flora,
Febus, segons el seu nou costum,
somriu, en un munt de flors
de colors variats.
El zèfir bufa
amb olor de nèctar;
correm i afanyem-nos
pel premi de l'amor.*

*Canta el so de la cítara
el dolç rossinyol,
i els prats asserenats
somriuen amb flors de colors;
els ocells volen tots junts*

silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.

4. Omnia Sol temperat

Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
faciem Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis
et iocundis imperat
deus puerilis.

Rerum tanta novitas
in sollemni vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere;
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

Ama me fideliter,
fidem meam nota:
de corde totaliter
et ex mente tota
sum presentialiter
absens in remota,
quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

5. Ecce gratum

Ecce gratum
et optatum
ver reducit gaudia,
purpuratum
florete pratum,
Sol serenat omnia.
Iamiam cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera,
bruma fugit,
et iam sugit
Ver estatis ubera;
illi mens est misera,

*pels llocs agradables del bosc;
i un cor de donzelles
ofereix goigs innombrables.*

El sol ho suavitza tot

*El sol ho suavitza tot
pur i subtil,
a un nou món obre
el seu rostre l'abril;
per l'amor s'afanya
l'ànim dels joves
i entre els alegres regna
un déu infantil.*

*Tanta novetat en les coses
de la primavera solemne,
i la seva autoritat,
ens manen gaudir;
ens presenta els camins de sempre,
i en la teva primavera
és fidel i honrat
conservar allò que és teu.*

*Estima'm fidelment,
sàpigues que et sóc fidel:
de tot cor
i en pensament,
sóc present
encara que estigui lluny.
El que estima de tal forma
gira en una roda de turment.*

Vet aquí l'agradable primavera

*Vet aquí que l'agradable
i desitjada primavera
ens retorna els seus goigs;
el prat floreix
de color de porpra
i el sol ho asserena tot.
Que fugin les tristeses!
Torna el bon temps
mentre es retira
la cruesa de l'hivern.*

*Ja es fon
i es desfà
la calamarsa, la neu i tot!
Fuig l'hivern
i la terra es nodreix
dels pits de la primavera.
Té una ment mesquina*

qui nec vivit,
nec lascivit
sub Estatus dextera.

Gloriantur
te letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis:
simus jussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paridis.

UF DEM ANGER

6. Tanz.

7. Florete silva nobilis

Florete silva nobilis
floribus et foliis.
Ubi est antiquus meus amicus? Ah!
hinc, hinc equitavit, tavit.
Eia, quis me amabit? Ah!
Florete silva undique,
nah mime gesellen ist mir we.
Gruonet der walt allenthalben
wa ist min geselle alse lange? Ah!
Der ist geriten hinnen, hinnen!
Wâ ist min geselle alse lange? Ah!
Der ist geriten hinnen, hinnen!
owî, wer sol mich minnen? Ah!

8. Chramer, gip die varwe mir

Chramer, gip die varwe mir,
die min wengel roete,
damit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.
Mm...
Seht mich an,
jungen man! lat mich iu gevallen!
Ah...
Mm...
Minnet, tugentliche man,
minnecliche frouwen!
minne tuot iu hoch gemuot
unde lat iuch in hohlen eren schouwen.
Mm...
Seht mich an, etc.

*aquell que no viu
ni frueix
durant el bon temps.*

*Són glorificats
i assoleixen la felicitat
amb dolçor de mel
aquells que s'afanyen
per fer ús
dels dons de Cupidó.
Sotmetem-nos a les ordres de Cipris glorificant-
nos
i alegrant-nos de ser
iguals que Paris!*

Dansa.

Floreix el noble bosc

*Floreix el noble bosc
amb flors i fulles.
On és el meu vell amic?
D'aquí se n'anà cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?
Floreix el bosc per tot arreu
i jo desitjo el meu estimat.
Tot torna a florir al bosc,
ai! Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant!
Ai! Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?*

Mercader, dona'm el coloret

*Mercader, dona'm el coloret,
per pintar de vermell les meves galtes
i fer que els joves
em desitgin, vulguin o no.
Mm...
Mireu-me,
joves! Vull agradar-vos!
Ah...
Mm...
Estimeu, homes dignes,
les dones dignes d'amor!
L'amor us farà sentir orgullosos
i elevarà els vostres esperits.
Mm...
Mireu-me, etc.*

Ah...
Mm...
Wol dir, Werlt, daz du bist
also freudenriche!
ich wil dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.
Mm...
Seht mich an, etc.
Ah...
Mm...

*Ah...
Mm...
Alegra't, món, per estar
tan ple d'alegries!
Sempre seré el teu servent
per la teva gran generositat.
Mm...
Mireu-me, etc.
Ah...
Mm...*

9. Reie: Swaz hie gat umbe

Swaz hie gat umbe
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!
Ah... Sla!
Chume, chum geselle min,
ih enbite harte din,
ih enbite harte din,
chume, chum geselle min.
Chum, chum, chum, chum...
Suzer rosenvarwer munt,
chum unde mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.
Chum, chum, chum, chum...
Swaz hie gat umbe, etc.

Ronda: Aquestes noies que ballen aquí

*Aquestes noies
que ballen aquí,
no volen homes
per a aquest estiu!
Ah... Sla!
Vine, vine estimat meu
t'espero amb desig,
t'espero amb desig,
Vine, vine estimat meu.
Vine, vine, vine, vine...
Boca dolça de llavis vermells,
Vine, i torna a confortar-me
boca dolça de llavis vermells,
vine, vine, vine, vine...
Les noies que ballen aquí, etc.*

10. Were diu werlt alle min

Were div werlt alle min
von deme mere unze an den Rin
des wolt ih mih darben,
daz diu chünegin von Engellant
lege an minen armen.

Si tot el món fos meu

*Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
hi renunciaria de bon grat
si la reina d'Anglaterra
descansés en els meus braços.*

II. IN TABERNA

11. Estuans interius

Estuans interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi
similis sum folio,
de quo ludunt venti.

Ardent per dintre

*Ardent per dintre
amb ràbia desfermada
parlo amb amargor
en els meus pensaments:
fet de matèria
lleu com la cendra
sóc com una fulla
amb la qual juguen els vents.*

Cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
numquam permanenti.

Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis;
non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocis est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

Via lata gradior
more iuventutis
inplicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

12. Olim lacus colueram

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

Girat, regirat garcifer;
me rogos urit fortiter;
propinat me nunc dapifer.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

*Malgrat que és propi
d'home assenyat
posar sobre una base
de pedra els seus fonaments,
jo, ximple, semblo
un riu que flueix
i que mai no roman
sota un mateix cel.*

*I em deixo portar
com un vaixell sense mariner,
talment es deixa portar
un ocell errant pels camins de l'aire.
No em reté cap lligam,
no em reté cap clau,
busco els meus semblants
i em faig amb els depravats.*

*La serietat del cor
em resulta cosa feixuga;
el joc és agradable,
més dolç que la mel.
I tot allò que em mana Venus
és feina plaent,
que mai no habita
en els cors indolents.*

*Camino per l'ampla via
com és costum de la joventut,
i em lliuro als vicis
oblidant les virtuts,
àvid de plaers
més que no pas de salvació;
mort d'ànima
només em preocupa el cos.*

En altres temps havia viscut en llacs

*En altres temps havia viscut en llacs
excel·lia en bellesa,
mentre era un cigne.
Ai, miserable!
Ara estic negre
i del tot rostit!*

*El cuiner em fa girar i regirar;
el foc em crema molt,
i el cambrer m'ofereix al banquet.
Ai, miserable!
Ara estic negre
i del tot rostit!*

Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo
dentes frendentes video:
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

13. Ego sum abbas Cucaniensis

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii voluntas mea est,
et qui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
“Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!”

14. In taberna quando sumus

In taberna quando sumus
non curamus quit sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.

Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt pro vivis,
quater pro Christianis cunctis,
quinquies pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.
Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,

*Ara jec a la cassola
i no puc volar,
i veig unes dents que cruixen.
Ai, miserable!
Ara estic negre
i del tot rostit!*

Jo sóc l'abat de la Cucanya

*Jo sóc l'abat de la Cucanya,
el meu parer és el dels bevedors
i en la secta de Deci està la meva voluntat,
i qui al matí em busqui a la taverna
després, al vespre, en sortirà nu
i així, despullat de la seva roba, cridarà:
“Wafna, wafna!
què has fet, sort infame?
Ens has llevat tots els goigs
de la nostra vida!”*

Quan som a la taverna

*Quan som a la taverna,
no ens preocupem perquè haguem de morir, sinó
que ens lliurem al joc,
i per ell ens escarrassem.
Allò que es fa a la taverna,
on la moneda fa de coper,
cal que se sàpiga:
escolteu el que us diré.*

*N'hi ha que juguen, d'altres beuen,
n'hi ha que viuen a la lleugera.
Dels que s'afanyen pel joc,
n'hi ha que perden la roba,
d'altres es vesteixen allà mateix
i fins i tot alguns s'han de tapar amb sacs.
Allà ningú no tem la mort,
però tots encomanen la seva sort a Bacus.*

*Primer beuen pels diners que val el vi,
perquè d'aquests beuen els llibertins.
Beuen un cop pels captius,
i després tres cops pels vius,
quatre per tots els cristians,
cinc pels fidels difunts,
sis per les germanes llibertines,
set pels cavallers errants,
vuit pels frares perversos,
nou pels monjos dispersos,
deu pels navegants,
onze pels que es barallen,
dotze pels penitents,*

tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.

Bibit hera, bibit herus
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus, cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constants, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.

Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit ista, bibit ille
bibunt centum, bibunt mille.

Parum sexcente nummate
Durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta,
quamvis bibant mente leta,
sic nos rodunt omnes gentes,
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.

III. COUR D'AMOURS

15. Amor volat undique

Amor volat undique,
captus est libidine.
Iuvenes, iuvenecule
coniunguntur merito.
Siqua sine socio,
caret omni gaudio;
tenet noctis infima
sub intimo
cordis in custodia:
fit res amarissima.

16. Dies, nox et omnia

Dies, nox et omnia
michi sunt contraria;
virginum colloquia
me fay planszer,

*tretze pels pelegrins,
tant pel papa com pel rei,
beuen tots sense llei.*

*Beu la mestressa, i beu l'amo,
beu el soldat, beu el clergue,
beu ell, beu ella,
beu el criat amb la minyona,
beu l'espavilat, beu l'indolent
beu el blanc, beu el negre,
beu el tranquil, beu el rodamón,
beu l'ignorant, beu el màgic.*

*Beu el pobre i el malalt,
beu l'exiliat i el desconegut,
beu el noieta, beu el vell canós,
beu el bisbe i el degà,
beu la germana, beu el germà,
beu l'àvia, beu la mare,
beu aquesta, beu aquell,
beuen cent, beuen mil.*

*Poc duren sis-centes
monedes quan desmesuradament
beuen tots sense treva,
encara que beguin alegrement;
així tothom ens rosega,
i per això sempre serem pobres.
Aquells que ens roseguem, que es perdin
i no siguin inscrits entre els justos.*

L'amor vola per tot arreu

*L'amor vola per tot arreu;
és pres pel desig.
Joves i jovenetes
s'uneixen per la seva gràcia;
si alguna es queda sense company,
també es queda privada de tot goig,
i té una profunda nit
en el més fons
del seu cor, guardada.
I no hi ha cosa més amarga!*

El dia, la nit i tot

*El dia, la nit i tot
m'és contrari;
parlar amb les noies
em dóna plaer,*

oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.

O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolur
attamen consulite
per voster honor.

Tua pulchra facies
me fey planszer milies,
pectus habet glacies.
A remender
statim vivus fierem
per un baser.

17. Stetit puella

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.

Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia.

18. Circa mea pectora

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Manda liet, manda liet,
min geselle chômet niet.

Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donat tenebris.
Manda liet, manda liet,
min geselle chômet niet.

Vellet deus, vellent dii
quod mente proposui:
ut eius virginea
reserassem vincula.
Manda liet, manda liet,
min geselle chômet niet.

*però sento sovint sospirar
i això em fa por.*

*Companys, jugueu,
i vosaltres que ho sabeu, parleu,
compadiu-vos de mi, que estic trist,
i tinc un gran dolor,
prengueu cura de mi
pel vostre honor.*

*La teva cara bonica
em complau mil vegades
però el pit està glaçat
i això cal arreglar-ho.
Em sentiria al punt de reviure
amb un petó.*

Hi havia una noia

*Hi havia una noia
amb un vestit vermell;
si algú la tocava
el vestit cruixia.
Eia!*

*Hi havia una noia
com un roseta:
la cara resplendent
i els llavis com una flor.
Eia!*

Al voltant del meu pit

*Al voltant del meu pit
tot són sospirs
fets per la teva bellesa
que em fa entristir.
Vés, cançoneta, vés,
que el meu estimat no ve.*

*Els teus ulls llueixen
com els raigs del sol,
talment l'esplendor d'un llampec
dóna llum a les tenebres.
Vés, cançoneta, vés,
que el meu estimat no ve.*

*Déu ho vulgui, i que ho vulguin els déus
allò que m'he proposat:
que pugui deslligar
els seus vincles virginals.
Vés, cançoneta, vés,
que el meu estimat no ve.*

19. Si puer cum puellula

Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscrescente
pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labii.

20. Veni, veni, venias

Veni, veni, venias.
ne me mori facias
hyrca, hyrca,
nazaza, trillirivos...

Pulchra tibi facies
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

Rosa rubicundior,
lilio candidior
omnibus formosior,
semper in te glorior!

21. In truitina mentis dubia

In trutina mentis dubia
fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo:
ad iugum tamen suave transeo.

22. Tempus est iocundum

Tempus est iocundum,
o virgines,
modo congaudete
vos iuvenes.
Oh, oh,
totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereoo.

Mea me confortat
promissio,

Si un noiet i una donzella

*Si un noiet i una donzella
es reuneixen en una cambreta,
quina felix unió!
I fent créixer el desig
entre els dos,
i perdent la vergonya
es lliuren a un joc inefable
amb els membres, braços i llavis.*

Vine, vine, vull que vinguis!

*Vine, vine, vull que vinguis!
no em facis morir!
Hyrca, hyrca
nazaza trillirivos!*

*Bonica és la teva cara
i els teus ulls penetrants,
i els flocs dels teus cabells,
oh quanta bellesa resplendent!*

*Ets més vermella que la rosa,
més blanca que el lliri,
més formosa que tot,
sempre amb tu sóc glorificat!*

En la balança vacil·lant de la ment

*En la balança vacil·lant de la ment
fluctuen els contraris:
l'amor lasciu i la castedat.
Però jo escullo allò que veig
i ofereixo el meu coll al jou;
passo, tanmateix, sota un jou ben plaent.*

Ara és el temps de jugar

*Ara és el temps de jugar,
donzelles!,
alegreu-vos-en
vosaltres, els joves!
Oh! Oh!
tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

*Em conforta
la promesa,*

mea me deportat
negatio
Oh, oh,
totus floreo!
Iam amore...

Tempore brumali
vir patiens
animo vernali
lasciviens.
Oh, oh,
totus floreo!
Iam amore...

Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.
Oh, oh,
totus floreo!
Iam amore...

Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra
iam pereo.
Oh, oh,
totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

23. Dulcissime

Dulcissime,
totam tibi subdo me!

BLANZIFLOR ET HELENA

24. Ave formosissima

Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena
Venus generosa!

*i em desespera
la negativa.
Oh! Oh!
tot en mi floreix!
Ara tot...*

*Durant el temps hivernal
sóc un home pacient,
i quan ve el bon temps
el meu ànim es torna lasciu.
Oh! Oh!
tot en mi floreix!
Ara tot...*

*La donzellea
juga amb mi
la ingenuïtat
em perd.
Oh! Oh!
tot en mi floreix!
Ara tot...*

*Vine, noieta,
a gaudir amb mi!
Vine, vine, bonica!
que em moro!
Oh! Oh!
tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

Dolcíssim

*Dolcíssim,
tota sencera em lliuro a tu!*

Salut, formosíssima

*Salut, formosíssima,
gemma preciosa,
salut, virtut de les donzelles,
verge gloriosa;
salut, llum del món,
salut, rosa del món,
Blancaflor i Helena,
Venus generosa!*

FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

25. O Fortuna

O Fortuna,
velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesa de la ment com si fos un joc
i la pobresa
i el poder
dissol com el gel.*

*Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.*

*La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!*

Traducció: Joan Pagès
Xavier Chavarria

Biografies

Sara Blanch, soprano

Sara Blanch va néixer el 1989 a Darmós (Tivissa, Ribera d'Ebre). Començà els estudis de cant amb la professora Isabel Cañas fins a ingressar al Conservatori Professional de Música de Sabadell, on va estudiar amb Elisenda Cabero. El 2011 accedí a l'ESMUC, on va rebre classes de la soprano Enedina Lloris. Des del 2013 la seva mestra de cant és la mezzosoprano Francesca Roig.

Ha realitzat cursos i *masterclasses* amb Carmen Bustamante, Lambert Climent, Jaume Aragall, Jordi Domènech, Andrea Oswald, Wolfgang Beuschel i Ofèlia Sala, entre d'altres. Ha treballat amb coneguts corepetidors, com Ricardo Estrada, Josep Buforn, David Casanova, Lluís Avedaño, Elena Kolesnikova, Manel Ruiz, Anna Creixells, Andrea Alvarez, Marta Pujol, Alan Branch, etc.

Va debutar amb setze anys cantant com a sentinella de l'òpera *Lisistrata* d'Albert Carbonell al Teatre Nacional de Catalunya i al Mercat de les Flors. Entre els rols que ha interpretat, destaquen Rowan de *The Little Sweep* de Benjamin Britten al Teatre La Faràndula de Sabadell; Oscar d'*Un ballo in maschera* de Giuseppe Verdi; Rita de *Rita* de G. Donizetti al Centre Cívic Can Deu. Va debutar al Teatro Rossini (Pesaro, Itàlia), cantant Delia i Contessa di Folleville d'*Il viaggio a Reims* de Gioacchino Rossini; Reina de la Nit de *La flauta màgica* de Wolfgang Amadeus Mozart, al Teatre La Faràndula de Sabadell. El 2013 va participar al projecte *Das lied der Frauen vom fluss* amb La Fura dels Baus.

Ha obtingut premis i beques de diferents institucions musicals, festivals, certàmens i cursos de cant.

Sara Blanch ha estat membre del Cor Jove de l'Orfeó Català.

Beñat Egiarte, tenor

Natural d'Amorebieta (Biscaia), es llicencià en medicina i es traslladà a Barcelona per dedicar-se al cant. Va ser finalista del Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé el 2013, essent l'únic tenor de la final d'aquella edició. Va ser, a més, el guanyador del Concurs Mirna Lacambra 2010 i va rebre la menció d'honor del jurat del Concurs Mirabent i Magrans el 2011, que se celebra a Sitges.

Com a solista, ha cantat els papers principals de les òperes *Così fan tutte* (Sabadell), *Rita* (Split), *La fille du régiment* (Barcelona i Cornellà), *Le devin du village* (Terrassa), i a més ha participat en altres produccions, com *Les contes d'Hoffmann* (Sabadell), en què va interpretar els quatre servents de l'obra, tot rebent una molt bona acollida de la crítica en la revista «Ópera Actual» i al diari «La Vanguardia», *Rigoletto* en el rol de Borsa (Sabadell) o *La flauta màgica* (Eivissa).

Darrerament ha debutat al Gran Teatre del Liceu en l'òpera *Cendrillon* de Jules Massenet sota la direcció musical d'Andrew Davis i escènica de Laurent Pelly, i també a l'Auditorio Nacional de Madrid en el tradicional Concert de Nadal, dirigit per Inma Shara.

També és assidu en recitals, acompanyat habitualment pel mestre Josep Buforn, tot actuant, entre altres escenaris, al Cercle del Liceu, Palau de la Música Catalana, Asociación Musical Alfredo Kraus de Bilbao, Claustre de Sant Domènec de Peralada en col·laboració amb el Festival de Peralada, etc.

Josep-Ramon Olivé, baríton

Nascut a Barcelona l'any 1988, començà els estudis de violoncel, piano i cant a l'Escolania de Montserrat i posteriorment a l'Escola de Música de Barcelona. Es graduà en l'especialitat de direcció de cor (2010) i cant clàssic (2012) a l'Escola Superior de Música de Catalunya, amb Josep Vila i Johan Duijck, i amb Mireia Pintó, respectivament. Ha participat en *masterclasses* de Richard Levitt, Kurt Widmer, Amanda Roocroft, Luigi Alva, Teresa Berganza, Lyn Dawson, Josep Bros, Malcolm Martineau, Gerald Finley i Carlos Mena i amb Rudolf Piernay a la Guildhall School of Music and Drama de Londres.

Col·laborant amb diverses orquestres, ha actuat en escenaris com el Palau de la Música Catalana, Auditorio Nacional de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Òpera d'Avinyó o Barbican Hall de Londres. Ha cantat sota la batuta de grans directors, com Jordi Savall, Eduardo López Banzo, Johan Duijck, Sigiswald Kuijken, Rubén Gimeno o Michael Thomas, entre d'altres.

Ha interpretat els rols del comte (*Le nozze di Figaro* de Mozart), Orfeo (*L'Orfeo* de Monteverdi), Aeneas (*Dido & Aeneas* de Purcell), Frank (*Die Fledermaus* d'Strauss), marquès de la Force (*Dialogues des Carmélites* de Poulenc), Uberto (*La serva padrona* de Pergolesi) i Lesbo (*Agrippina* de Händel). També ha interpretat diversos oratoris i, en la vessant liederística, ha cantat els cicles *Die schöne Magelone* de Brahms, *Lieder eines fahrenden Gesellen* de Mahler, *Die Schöne Müllerin* de Schubert, *La bonne chanson* de Fauré i *An die ferne Geliebte* de Beethoven.

Ha estat guardonat en diferents concursos, tant nacionals com estrangers i amb beques de la Guildhall School Trust –la Sheila White Bequest–, la Generalitat de Catalunya i la Fundació Güell.

Ha enregistrat per als segells Alia Vox, Columna Música, Musièpoca i Phaedra.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Integrat a l'Escola Coral de l'Orfeó Català, està format per cantaires entre 16 i 25 anys, la majoria amb formació musical des dels cors infantils de l'entitat. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia durant els primers setze anys, actualment Esteve Nabona n'és el director i Josep Buforn el pianista.

El seu repertori inclou des de la música tradicional fins a obres clàssiques de la literatura simfonicocoral.

Cal destacar especialment la interpretació dels *Coronation Anthems* de Händel amb The Sixteen dirigits per Harry Christophers, la representació de l'òpera *Dido & Aeneas* de Purcell amb Ars Musicae Orquestra Barroca i direcció escènica de Marc Rosich, i la col·laboració amb Raphaël Pichon i l'Ensemble Pygmalion interpretant el *Te Deum* i la *Messe de Minuit* de Charpentier.

Ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, Orquestra Barroca Catalana, Ars Musicae Orquestra Barroca, Orquestra Simfònica de l'ESMUC, Kammerphilharmonie Merck, Frysk Jeugdorkest, Orquestra de Cambra Terrassa 48 i les cobles Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, La Principal de la Bisbal i Els Montgrins.

Ha actuat en diversos festivals, com les Jornades Internacionals de Cant Coral de Barcelona, Festival Internacional de Cantonigròs i Festival de Radio France, i en diversos cicles del Palau de la Música Catalana. S'ha presentat arreu d'Europa i ha compartit projectes amb altres cors joves, com el Cor de la Universitat de Viena, el Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal, el cor Ametsa Gazte d'Irun i el Cor Jove dels Països Catalans.

Ha enregistrat dos CD per a Columna Musica, un amb música catalana del segle XX i un altre amb els *Requiems* de Mozart i Fauré.

L'Escola Coral de l'Orfeó Català rep el mecenatge de Fundación Banco Santander.

Ensemble Vocal Pro Musica

És un projecte de connexió escola-comunitat, fundat a la ciutat de Porto el 1991 pel professor José Manuel Pinheiro i alguns dels seus alumnes.

Dinamitzar l'activitat mitjançant la promoció d'espectacles diferents, promoure el gust pel cant en grup i, molt especialment, promoure la investigació i innovació en l'àmbit coral són els objectius primordials d'aquest projecte.

En cada concert intenta fugir de la rutina i el formalisme. És per això que experimenta, sempre que és possible, situacions noves, com ara la connexió de l'expressió musical amb la dramàtica i corporal amb disposicions diferents, l'ús del moviment associat a la música, la participació activa del públic, la utilització d'instruments i fonts sonores poc habituals... entre altres sorpreses! Aquesta nova actitud ha tingut una gran acceptació de la crítica i del públic.

L'Ensemble Vocal Pro Musica integra de moment 110 elements actius, essencialment provinents del Curs de Música Silva Monteiro i del Conservatori de Música de Porto, institucions amb què existeix un fort vincle cooperatiu.

En col·laboració amb l'Orquestra do Norte, ha representat per tot Portugal obres de W. A. Mozart, G. Fauré, A. Dvořák, G. Verdi, J. S. Bach, J. Brahms, C. Saint-Saëns, G. Rossini, G. F. Händel, L. van Beethoven, G. Puccini i Karl Jenkins, entre d'altres.

Ha obtingut premis en concursos internacionals, com el diploma d'argent en la categoria de jazz i música llatina el 2003 en el Concurs Internacional de Cors a Riva del Garda (Itàlia); la medalla de bronze en la categoria de cors mixtos el 2004 a les Olimpíades Corals-Concurs Internacional de Cors d'Atenes, i el diploma d'or, primer lloc en la categoria de música sacra i gran premi de Venècia, en el Concurs i Festival Internacional de Cors de Venècia el 2007.

Josep Surinyac, pianista

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra al Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson.

Ha estat premiat en diversos concursos de cambra nacionals i internacionals.

El seu interès pel repertori vocal l'ha portat a col·laborar amb cantants com Dolors Aldea, David Alegret, Nancy Argenta, Lynn Dawson, Jordi Domènech, Enric Martínez-Castignani, Marisa Martins, Inés Moraleda, Maria Lluïsa Muntada, Roger Padullés, Steffano Palatchi, Raquel Pierotti, Arianna Savall, Peter Udland o Lluís Vilamajó, entre d'altres, i com a acompanyant ha actuat en diferents ciutats espanyoles i en diversos països europeus, a més d'Israel, els Estats Units i el Japó.

La seva discografia més recent inclou dos CD amb música vocal de Granados i Toldrà amb Maria Lluïsa Muntada i *Winterreise* de Schubert amb Enric Martínez-Castignani. En diverses ocasions ha estat convidat a participar en la Schubertiada a Vilabertran per acompanyar els recitals de Marisa Martins, amb un notable èxit de públic i crítica.

Actualment és el pianista del Cor de Noies del Palau de la Música Catalana que dirigeix Buia Reixach i imparteix classes de lied i música de cambra a l'ESMUC. Igualment, ha estat convidat en diverses ocasions per la Fundació "la Caixa" per acompanyar les *masterclasses* de cant de Nancy Argenta o Lynn Dawson en el marc del Curs d'Interpretació Històrica impartit en diferents ciutats espanyoles.

Josep Buforn i Galan, pianista

Nascut a Barcelona, va estudiar al Conservatori Superior de Música del Liceu. Va fer els estudis de piano a The Associated Board of the Royal School of Music (Anglaterra) i al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona amb Maria Jesús Crespo. Ha rebut classes magistrals de Luiz de Moura Sousa, Nina Drath, Nina Svetlanova i Peter Bithell.

Va guanyar el primer premi del Concurs de Joves Intèrprets de Vilafranca del Penedès i també del Concurs de Piano Ricard Viñes de Lleida. Recentment ha obtingut el premi al millor pianista acompanyant estatal al Certamen Intercentros de Madrid.

Amb una àmplia experiència com a pianista repertorista, acompanyant i en música de cambra, ha col·laborat també amb diferents orquestres del nostre país.

Ha actuat a Mèxic amb l'òpera *La serva padrona* de Pergolesi. I amb la violista Rivka Golani en el Curs Internacional de Música de Tarragona. Va participar en l'estrena d'*African Sanctus* de Fred Sjöberg a l'Auditori de Barcelona i a Andorra. Ha col·laborat amb Harry Christophers en els *Coronation Anthems* de Händel. El 2011 va interpretar el *Concert núm. 9 per a piano i orquestra* de Mozart acompanyat per l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 al Palau de la Música Catalana. També col·labora habitualment amb el Cor Vivaldi dirigit per Òscar Boada. Ha actuat a Alemanya, Àustria, Jordània i Croàcia.

Ha enregistrat un recull d'obres de Falla, Granados, Mompou i Amargós amb la soprano Olga Serra, i l'*Stabat Mater* d'Alberto García Demestres.

Actualment és repertorista i professor de piano i música de cambra al Conservatori del Liceu i col·labora amb el Cor del Gran Teatre del Liceu, el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i l'Orfeó Català. Des del 2001 és el pianista del Cor Jove de l'Orfeó Català.

Percussions de Barcelona

És un grup de música de cambra dedicat a la interpretació i divulgació de la música contemporània per a instruments de percussió.

Fundat l'any 1978 per Xavier Joaquín, és la formació de percussió més antiga d'Espanya i una de les més antigues d'Europa. D'ençà que es va crear ha estat en contacte permanent amb els compositors del país, tot oferint com a resultat d'aquest treball constant l'estrena de nombroses obres, que en ocasions han estat encàrrecs fets pel grup i, en d'altres, peces que li han estat dedicades. Al mateix temps, Percussions de Barcelona interpreta les principals composicions per a grup de percussió del repertori internacional.

El grup participa regularment i activament en els festivals i cicles de concerts més importants del país i col·labora habitualment amb diferents formacions musicals, orquestres i solistes de reconegut prestigi.